

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 699/2021
01.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Радослава Петровића, Веска Крстајића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Мунира Бахтијаревића, због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Мунира Бахтијаревића, адвоката Златана Куртовића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 55/19 од 03.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 242/21 од 18.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 01.07.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мунира Бахтијаревића, адвоката Златана Куртовића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Пазару К 55/19 од 03.02.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 242/21 од 18.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару К 55/19 од 03.02.2021. године окривљени Мунир Бахтијаревић оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 12 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору, како је то одређено у изреци правноснажне пресуде.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду, Основном јавном тужилаштву у Новом Пазару и оштећенима АА и ББ надокнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, као и да суду на име паушала плати износ од 7.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећени АА, ББ, ВВ и ГГ упућени на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 242/21 од 18.05.2021. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Новом Пазару и браниоца окривљеног Мунира Бахтијаревића и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Мунира Бахтијаревића, адвокат Златан Куртовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, те да се извршење казне затвора одложи.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Мунира Бахтијаревића, адвоката Златана Куртовића, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног, у захтеву за заштиту законитости наводи да се правноснажне пресуде заснивају на недозвољеном доказу истицањем да је суд у смислу члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП извео доказ вршењем увида у записнике о исказима саоптуженог ДД (према коме је поступак раздвојен), датом пред ОЈТ у Новом Пазару дана 26.07.2019. године и саоптуженог малолетног ЂЂ (према коме је поступак обустављен), датом пред судијом за малолетнике Вишег суда у Новом Пазару дана 30.08.2019. године, да би након тога и поред донетог процесног решења о извођењу ових доказа, иста лица позвао на реконструкцију и приликом вршења те процесне радње истима дао својство сведока, на који начин је тим лицима, супротно одредбама Законика о кривичном поступку, дуплирано процесно својство, при чему је на њиховим исказима датим у својству сведока, заснован заједнички налаз и мишљење судског вештака медицинске струке Дејана Јанковића и трасолога Мирослава Бусарчевића, а без ког доказа не би била донета осуђујућа пресуда.

Супротно изнетим наводима захтева, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се захтевом за заштиту законитости неосновано указује.

Исте наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и за прихватање као правилног правног становишта првостепеног суда – да околност што су саоптужени ДД и ЂЂ у заједничком налазу и мишљењу судских вештака погрешно означени, као сведоци не доводи у питање законитост њихових исказа (страна 16. пети став образложења првостепене пресуде), на страни 3. у трећем ставу образложења другостепене пресуде, изнео разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП, посебно имајући у виду да из записника о реконструкцији од 10.06.2020. године

произилази да су ова лица вршењу реконструкције присуствовала у својству саоптужених, према којима је кривични поступак раздвојен и правноснажно окончан.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, као разлог подношења захтева, наводи се и образложе повреда члана 447. став 2. ЗКП, истицањем да је другостепени суд окривљеном повредио право на одбрану, обзиром да су у обавештењу о одржавању седнице већа, окривљеном и његовом браниоцу, наведени различити датуми одржавања исте. Међутим, како повреда наведене одредбе, у смислу члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то се Врховни касациони суд у разматрање истакнуте повреде није упуштао.

Како уз захтев, бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, која се односи на окривљеног или другог учесника у поступку, сходно члану 484. ЗКП, то се Врховни касациони суд није упуштао ни у оцену истакнутих повреда члана 32. Устава РС и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић